

Ο ΞΕΝΟΣ ΤΥΠΟΣ

Στή «Ζυγαριά» τῆς Μσοκκί (φυλλ. τοῦ Μίση) δημοσιεύτηκε ἡ ἀκόλουθη σημείωση γιὰ τὸ «Γλάρι» τοῦ Τσέχωφ (μετάφρ. Α. Κωσταντινίδη).

Γιὰ τὸν κ. Ἀγαθ. Κωσταντινίδη ἔχει ἀπὸ καιρὸ σκηματιστῆ στὴν Ἑλλάδα ἡ δίκαια φήμη πὺς μεταφράζει πιτυχημένα τοὺς Ρούσσους συγγραφίαιδες. Μὲ τὶς μεταφράσεις τοῦ Κωσταντινίδη τὸ Ἑλλ. κοινὸ γινώρισε τὴ Ρούσση φιλολογία ἀπ' τὸν καιρὸ τοῦ Καραμζίν ἴσα μὲ τοὺς σύγχρονους συγγραφίαιδες. Τὰ σημαντικὰ του μεταφραστικὰ προτερήματα εἶναι βαθιὰ γνώση τῆς Ρούσσης γλώσσας καὶ ζωῆς, διαλεχτὸ φιλολογικὸ γούστο καὶ καλλιτεχνικὸ αὐτὶ ἀληθινὸ μεταφραστικὸ ἀριστούργημα εἶναι τὸ «Κράτος τοῦ Ζόρου» τοῦ Τολστόη (ποῦ παίχτηκε μὲ ἀρκετὴ ἐπιτυχία στὴ «Νέα Σκηνή» τῆς Ἀθῆνης καὶ ποῦ ὁ ἴδιος ὁ μεταφραστὴς φρόντισε γιὰ τὴ σκηνοθεσία) καθὼς καὶ τὰ δηγήματα καὶ δράματα τοῦ Τσέχωφ, ποῦ ὁ ἴδιος τὸν πρωτογινώρισε στὴν Ἑλλάδα. Τώρα τελευταία τυπώθηκε σὲ κομψὴ ἐκδοσὴ, τραβηγμένη ἀπὸ τὰ «Ἡλύσια», ἡ μετάφραση τοῦ «Γλάρι» τοῦ Τσέχωφ, ἀξιώπαινη βέβαια δουλιὰ καὶ αὐτὴ, ἀν καὶ ἡ ὑπερβολικὴ δὴ κ' ἔχει κλίση τοῦ μεταφραστῆ πρὸς τοὺς «εὐγενικοὺς γλωσσικοὺς τύπους» ἀφαίρει ἀπὸ τὴν μετάφραση τὴ ζωηράδα καὶ τὴ λαμπρὰ πού μπορεί π. χ. νὰ βρεῖ κανεὶς στὴν μετάφρασή του τοῦ «Βυσινὸκηπου».

Μ. ΛΥΚΙΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ Κοινή Γνώμη

ΓΙΑ ΚΑΠΙΟ ΑΡΘΡΟ

Φίλε «Νουμά»,

Ἀπορῶ πὺς δὲν ἔκαμες καθόλου λόγο γιὰ ἓνα ἄρθρο ποῦ δημοσιεύτηκε δὴ κ' ἓνα μῆνα πάνου κάτου στὴν ἐφημερίδα «Ἀθῆναι» (23 Ἰουνίου, σελ. 1, στηλ 6) μὲ τὸν τίτλο ἡ «Νεοελληνικὴ γλώσσα, ἀγῶνας πρὸς διαδόσιν τῆς» κτλ.

Περίμενα κάτι νὰ γραφῆς, ἀφοῦ μάλιστα ὁ λόγος εἶτανε γιὰ ἓνα φυλλάδιο τοῦ φίλου μας καὶ συνεργάτη τοῦ «Νουμά» κ. Herbert Krüger (γιατροῦ, στὸ Kussen τῆς Γερμανίας), μὰ σὲ δὲν ἔγραψες τίποτα θὰ μοῦ παραχωρήσεις λίγο τόπο νὰ πῶ δυὸ λογάκια πού πρέπει νὰ εἰπωθοῦνε σὲ ὄσους ἔτυχε νὰ διαβάσουνε τὸ ἄρθρο τῶν «Ἀθῆναι».

Τὸ βιβλιαράκι τοῦ κ. Krüger τόχα δεῖ ἀπὸ καιρὸ πάνου στὸ γραφεῖο σου. Ὁ τίτλος του εἶναι: *Kurze Anleitung—zur Erlernung des Neugriechischen—für solche, welche Altgriechisch Können—von Dr Herbert Krüger* κτλ. Στὴν 8 σελίδα κάτου ἀπὸ τὸν πρόλογό του, εἶναι γραμμένη ἡ ἀκόλουθη ἰδιόχειρη σημείωση τοῦ συγγραφέα:

«Σημ. τοῦ συγγραφέα: Ἐγραψα τὸ βιβλιαράκι τοῦτο ἔδω καὶ πέντε χρόνια. Γι' αὐτὸ δὲν εἶμαι πιά συμφωνοὺς μ' ὅλα ὅσα εἶπα τότες. Τὰ ἄρθρα ὅμως διαρκῶς ἦσαν καὶ ὅπως τὰ κατάλαβα τότες, γιὰ τὸ εἶχα ἀπεισώθει στὸν κ. Ραγκαβῆ καὶ τοῦ εἶπα τάξει πὺς θὰ τὸ ἐδῶσω μίαν ἡμέρα. Γιὰ ὅλα αὐτὰ δὲ θελω νὰ γραφῆς βιβλιοκρισία, γιὰτὶ ἔξρω τὰ λάθη μου, καὶ γιὰτὶ τὸ ἔγραψα μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ συστήσω στοὺς ἡμεγενεῖς μας νὰ καταγίνονται στὰ Ρωμαίικα καὶ νὰ κρίνουν οἱ ἴδιοι κατα πὺς μποροῦν δια τὰ ζητήματα».

Ἡ σημείωση αὐτὴ, θαρρῶ, πρέπει νὰ τυπωθεῖ γιὰτὶ καθὼς εἶναι γραμμένο τὸ ἄρθρο τῶν «Ἀθῆναι» καὶ καθὼς εἶναι μεταφρασμένος στὴν ὑπερκαθαρεύουσα ὁ πρόλογός του, παρουσιάζεται ὁ κ. Krüger στὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον σὰ φανατικὸς ὑπερμαχος τῆς Καθαρεύουσας. Ἄν καὶ ὅλοι ἀναγνώστες τοῦ «Νουμά» τὸν ξέρουνε γιὰ πολῦτιμο ὁπαδὸ τῆς Δημοτικῆς, καθὼς καὶ εἶναι.

Τὸ ἄρθρο μαθαίνω τόγραψε ὁ κ. Κλέωνας Ραγκαβῆς.

Δικός σου

Π. ΣΤ.

ΟΧΙ ΚΑΙ ΤΟΣΟ...

Ἀγαπητὴ «Νουμά»,

Στὸ προπερασμένον φύλλο σας ὁ κ. Α. Σιγανός, κρίνοντας τὸ «21» τοῦ Βάκου, ἔγραψε μέσα σὲ τόσα σωστά καὶ κατὶ ἀναποδα: «Ὁ κ. Ξενοπούλου ἔχει κάθε δικαίωμα στὴν ἰχτιμηση καὶ στὸ σεβασμὸ τῶν νέων». Σὰν ἀλαμπουρνέζικο μοῦ φαίνεται αὐτό. Ἐγὼ τουλάχιστο πού δὲν εἶμαι νέος, δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω πὺς τὸν ἀπόχτησε αὐτὸ τὸ σεβασμὸ ὁ κ. Ξ. ὡς κριτικὸς (γιὰτὶ γιὰ τὶς κριτικὲς του μιλάει ὁ συνεργάτης σου) ἀφοῦ πάντα ὁ, τιδήποτε καὶ ἂν ἔκρινε προσπαθῆσε νὰ γελάσει καὶ τὸν ἑαυτὸ του καὶ τοὺς ἀναγνώστες του, μὴ γράφοντας ὅ, τι σκέφτεται μὰ ὅ, τι τὸνε συρῆρει. Περισσότερα δὲ χρειάζονται, ἔξδν καὶ ἂν ὁ κ. Σιγανός νομίζει ὅτι μὲ τὴν ψευτικὰ ἀποχτάει κανεὶς δικαιώματα σεβασμοῦ κ' ἰχτιμησης. Μὰ τότε πὺς σκοτώνεται ἡ ἀρεντιά του νὰ λέει καὶ νὰ κηρύχνη στὰ φωτεινὰ του ἄρθρα τὴν ἀλήθεια;

Μὲ ἀγάπη
ΠΑΡΑΣΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΗ ΣΑΜΟ

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση ἔδωκε τὸ παράσημο τοῦ χρυσοῦ σταβροῦ σ' ἓνα λόγιο συμπατριώτη μας ποῦ μένει στὴ Σμόρνη διεφθοντῆ μιζῆς Μεγάλης Σκολλῆς. Ὑστερα ἀπὸ λίγες μίρες ἡ ἐπίσημη φημερίδα τῆς ἀφτόνομης πατρίδας μου ἔγραψε: «Ἐπιτρέπεται, εἰς τὸν κ. ... νὰ φέρῃ τὸ παράσημον τοῦ χρυσοῦ σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος ἀπονεμηθέντος αὐτῷ...»

Τώρα δὲ χρειάζεται ἀνώτερο παράσημο στὸ διεφθοντῆ τῆς ἐφημερίδας πῶτυχε νᾶναι νομικὸς καὶ πρῶην εἰσαγγελέας;

*

Πότε τὸ λοιπὸ θὰ διδάσκειται στὰ σχολειὰ μας ἓνα ἀρραβηταρι τῆς προκοπῆς καθαρῶς ἑλληνικὸ; γιὰτὶ ἀρτὰ πού διδάσκονται εἶναι Κινεζικὰ. Ἐρχεται τὸ μικρούτσικο ἀδελφάκι μου μὲ μίρα μού λείει ἡ δασκάλα μὰς εἶπε νὰ γράψουμε τὴ σημασία στὶς λέξεις κλειψόδρα, μελίτρυκτον, χρονόμετρον καὶ μ' ἀρωτοῦσε τί σημαίνουσε ἀρτὰ τὰ ἀλαμπουρνέζικα πού δὲ μποροῦσε ἀκόμα νὰ προφέρῃ.

Νὰ τὸ λοιπὸ πού δὲ μπορεί νὰ μορφωθῆ στὰ γερά τὸ παιδί. Διαβάζει πάντα ἀκάτανόητα κ' ὄχι πράματα φυσικὰ γραμμένα μ' ἀπλότη.

*

Ἐκεῖνα τὰ οἰκ-χιούμορ, -μαρονὲ καὶ κατὶ φρασες φραντζέζικες στὶς φημερίδες τί χρειάζονται, μὴ πὺς δὲν ἔχουμε πανέμορφες λέξεις στὴ γλώσσα μας;

Ἄλωνάρης.

Σ. ΗΘ.

Ο.ΤΙ ☉ ΕΛΕΓΕΤΕ

— Τὸ «Νουμά» στὴν Ἀμερικὴ τὸν ἀντιπροσωπεύει ὁ κ. Διονύσης Δεδέρης (54, Chandler Str. Boston, Mass). Σ' αὐτόνε λοιπὸν μποροῦνε νὰ πλερώνουν τὴ συνδρομὴ τοῦ οἱ συνδρομητῆδες μας, παίρνοντας ἀπόδειξη ὑπογεγραμμένη καὶ σφραγισμένη ἀπὸ τὸ διεφθοντῆ τοῦ «Νουμά».

— Παρκαπρὸς ὁ «Νουμά» θ' ἀπερῶναι ἀλάκιρη σελίδα γιὰ τοὺς Ρωμιούς τῆς Ἀμερικῆς ἐξετάζοντας δια τὰ ζητήματα πού τοὺς ἐνδιαφέρουνε, σὲ σειρά ἄρθρα καὶ μελέτες γραμμένες ἀπὸ τὸν κ. Δεδέρη.

— Ὁ Κινεζικὸς λαοφίλατος κ. Στάμ-Γιού-Στάμ ρήχνηται πάλι τῆς Δημοτικῆς: στὴν «Ἀεροπολιε» τῆς περασμένης Τρίτης κ' ἰχωνίζεται νὰ μὰς πείσει πὺς δὲν κατάλαβε τὸ βιβλίον τῆς κ. Παπαδόπουλου.

— Τὸν πιστεύουμε, ἀφοῦ ὅλοι οἱ Κινεζοὶ λόγοι μόνο τὴν καθαρεύουσα καὶ τοὺς προλόγους τοῦ Μιστριώτη καταλαβαίνουν.

— Ἡ ἀστυνομία ἀπαγόρευε τὶς ἀδιάντροπες παραστάσεις τοῦ παλιῦ Βαριετῆ ὅμως ἀρίνει νὰ παίζετῆ ὄκμα ἡ «Ἐξέωση τοῦ Ὀθωνα».

— Ὁ Διεφθοντῆς τοῦ Δικασκαλιῦ κ. Βρατσάνος πῶτυχε ἀπὸ τὴ θέτη του γιὰ μερικὲς κωμικὲς καὶ ἀνάξιας λέγες παρατυπίες, ἐνῶ ὅταν ἔγραψε τὸ ἀνηγότατο Ἀρραβητῆρι του ἀντὶ νὰ παυεῖ, θαρρῶμε, πῆρε καὶ τὸ παρίτημο.

— Αὐτὰ τινάποδα μονίχα στὰ Ρωμαίικα γίνονται.

— Ὁ καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Κρατσῆς ἔχει τὴ μονομανία νὰ βρεῖ: ἀγγράμματο κάθε φοιτητῆ πού κᾶνει καὶ τὸ παραμικρότερο λάθος στὶς ἐξετάσεις. Ἄν ἔχει δίκιο ἢ ὄχι, τὸ ἀποδείχνη τὸ προχθεσινὸν βαρβαροκάλαρὸ μας.

— Σὲ ἐξακόσιες χιλιάδες ἀνεθῆκε τὸ ἔλλειμμα στὸ ταμεῖο Πειραιῶς—Διγίτης κ' ἔχει ὁ Θεὸς, ἀφοῦ ἀκόμα ἐκαλοῦθαί ἡ ἐπιθεωρητῆ του.

— Ὁ ἀθάροτος ταμίας, ὁ Ἀπστολάκος, λίγο νὰ κατότανε ἀκόμα καὶ θὰ ρουφούσε ἐλάκιμο ἀντιπροπικικό.

— Αὐτοὶ οἱ ἀρμόδιοι τοῦ Ὀδίου Πειραιῶς θέλουν παλοῦλωμα πού πᾶσανε τὸν κ. Λαμπελῆ κ' ἔτσι μὰς τοῖς φορτώσανε πάλι στὴ ρίχη μας μὲ τὰ φαιδρότατα ἄρθρα του. Ἀληθινὸς σκόρος φιλολογικὸς κ' ἡ ἀρεντιά του, ὅσο καὶ ἂν ἐπιμένει νὰ λείει σκόρους τοὺς ἀρμόδιους τοῦ Ὀδίου.

Ο ΙΔΙΟΣ

ΦΟΝΟΠΑΖΑΡΟ

Ἄπὸ 21—30 τοῦ Ἄλωνάρη

Ἐπιμετῆς Ἐσωτερικῶν ὁ Ν. Καλογερόπουλος

Σκοτωμοί. Πειραιῶς 1, Ἐπαρχίης 1 (οἱ εἶξη στὸ Μενίδι τὴν ἴδια μίρα ἀπὸ τὸν ἴδιον ἄθρωπο γιὰ λόγους... ἐρωτικούς!).

Λαθωμοί. Ἀθῆνα 5 (οἱ δυὸ ἀπὸ κάρρο), Πειραιῶς 4, Ἐπαρχίης 11.

Κλεψιές. Ἀθῆνα 4, Πειραιῶς 5, Ἐπαρχίης 1 (ληστεία).

Ο ΦΟΝΟΓΡΑΦΟΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Δ Ζ. Ὁ Φιλῆντης τὸ ἐπίρημα ἀνακούκουρδα, τὸ ξιγῆει ἔτσι «ἀνακούκουρδα=ἀνακούδιν» ὁ Ησυχιος ἔχει τὸ ἐπίρ. κλωκυδᾶ (πρὸ καὶ κλωκυδῶ=αθῆνι) μὲ τὴν προθ. ἀνά—ἀνακλώουδα—ἀνακλωουδα—ἀνακούκουρδα (μετατόπισμα τοῦ λ—ρ, ἀπ' τὴ γειτονικὴ συνειρησία τοῦ κ: λκ—ρκ).